

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۱۳ جنوری ۲۰۱۴

پرتو امید

وقتی با خود تنها میشوم، کتاب خاطره ها را ورق ورق به بالهای اندیشه میسپارم و در گذشت لحظه های سبز هستی، رنگ نیستی میپذیرم .
آه! سرچشمه نیلی آبشار دیده ام به انتهای رود سرخ خون میرسد.
سرانجام تصویر حسن ترا در قاب پندارم جاگزین میسازم و در پرتو تابنده امید، باز بال و پر میگشایم.

واژه های دلتنگی

روزگاری ست که با ریسمان بافته از جنس واژه های دلتنگی، باربار به پای پایۀ دار میروم.

اندیشه

با قاب اندیشه های تو کنار پنجره رفتم، تا آزادیم را روی بال هوا نقش سازم. آه! روحم در حلقه غبار تردید متواری گشت و تا پای زندگی یک نام مجهول شدم.

بیابان شب

در بیابان شب شمع نگاهم میسوزد، زمان قطره قطره در گلوی هیولای نیستی میچکد و روی اوراق سپید بامداد بیهودگیها، نقش مکرر می آفریند.

(ناهید "غزل" غنی زاده)